

Femte Møde.

Mandagen den 15de November Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget forskellige Lovforslag, som han har fremsat i Folkethinget. De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter: Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Børnepligt af 6te Marts 1869, § 6.

Justitsministeren (Nellemann): Dette lille Lovforslag gaar ud paa, at Bestyrelsen af Lægdsvæsenet for Frederiksberg Sogn skal indbrages under den Samme, som har Bestyrelsen af Kjøbenhavns Lægdsvæsen, nemlig Udskrivningschefen for 1ste Udskrivningskreds. Det kunde synes, at selv denne Forandring er i sig selv saa ubetydelig, at der ikke behøvedes en særlig Lov for at iværksætte den, men Grunden til, at denne Lov dog er nødvendig, er den, at der tilfældigvis i Børnepligtsloven af 1869 er kommet til at staa, at Bestyrelsen af Lægdsvæsenet i Kjøbenhavn skal være henlagt under 1ste Udskrivningskreds. Altsaa, den Reform, der her er Tale om, kan ikke gennemføres, uden at der maa foretages en Forandring i den omtalte Bestemmelse i Børnepligtsloven. Det er kun det, som nærværende lille Lovforslag gaar ud paa at bestemme.

Formanden: Exemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

15de November.

Forsen: Under Overveieelsen i Arbejderkommissionen af de Foranstaltninger, som mulig kunde træffes for at forbedre den arbejdende Klasses Vilkaar, var der neppe Noget, om hvilken man forventede, at Alle vilde være saa enige, og som i og for sig fandtes saa nødvendig som den: gennem Lovgivningen at indføre et stærkt Tilfyn med Levnetsmidler. Som alle Mennesker med Undtagelse alene af dem, der fandt Fordel ved at bedrage deres Medmennesker med flette Levnetsmidler, maatte være interesserede i, at saadanne Foranstaltninger bleve trufne, saaledes forventede man, at særlig alle de, som anse sig — i fortrinlig Grad i alt Fald — for at være Laalsmand eller Beskyttere for den arbejdende Klasse eller for Smaafolk, vilde være ivrige i at søge at forhindre, at disse Folk narredes ved flette Levnetsmidler, som ofte vare farlige for Sundheden, da Sundhed og Arbeidskraft jo ere den eneste Formue, som Arbeideren i Reglen har, og af hvis Bevarelse hans hele Eksistens er afhængig. Disse Forventninger, som saaledes næredes, have imidlertid viist sig at være meget illusoriske. Som der i det Hele taget vel neppe endnu her i Landet er en stærk Erkjendelse af, at funde Boliger og sund Føde ere de første Livsbetingelser, idet det jo rundt omkring taales, at Befolkningens Sundhed ødelægges ved Udleining af ny opførte Boliger og ved at flette forvanskede Levnetsmidler falholdes, ja, selv at Salg af Gift som Helbredelsesmiddel end ikke forhindres, saaledes er det jo vist, at Alle, som have beskæftiget sig med denne Sag, maa erkjende, at det er en Pligt lige overfor de mange Medmennesker, der nu lide Ondt ved de mangfoldige Bedragerier, som gaa i Svang, at der træffes i alt Fald lempelige Foranstaltninger, som kunne sigte til at værne mod saadanne Misbrug. Desuagtet har der jo imidlertid været lagt mangfoldige Hindringer i veien for at faae fremmet denne lille Lov, som vi nu have til Behandling. Det er nu paa tredie Aar, at der i Rigsdagen forhandles om denne Sag uden noget Resultat. I Efteraaret 1878 blev det meget paafkønt her i Thinget, at den høitagtede Justitsminister fremsatte en Del af Arbejderkommissionens Indstilling angaaende Tilfyn med Salg af Levnetsmidler som Lovforslag, og dette Lovforslag var Gjenstand for et Udvalgs Betænkning og en meget udførlig Forhandling her i Thinget. Sagen gif derefter over til Folkethinget, hvor den gif til Hvile, uden at den